

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ความภาคภูมิใจในประวัติความเป็นมาของคน ของครอบครัว ตลอดจนห้องถินที่บรรพบุรุษของตนได้สร้างสมและถ่ายทอดไว้แก่นุชนรุ่นหลังเป็นพลังผลักดันให้มนุษย์ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า และเลือกวิถีทางในการดำเนินชีวิตให้อย่างมีจุดหมาย กล่าวคือ มนุษย์เราจะมีความรักในห้องถินของตนและบรรดาจะให้ห้องถินของตนเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ทาง ดังที่บรรพบุรุษได้กระทำมาแล้ว ดังนั้นการสอนให้รู้และเข้าใจเรื่องราวในอดีตของห้องถินจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาห้องถิน เพราะคนในห้องถินต่าง ๆ โดยทั่วไปนั้นจะมีความรู้สึกผูกพันกับชุมชนห้องถินที่ตนเองอาศัยอยู่มากพอสมควรอยู่แล้ว และสนใจที่จะได้เรียนรู้ถึงความเป็นมาในท้านค่าง ๆ ดังแต่การเกิดชุมชนโบราณและความเปลี่ยนแปลงต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน หรืออาจจะสนใจเรียนรู้ในเรื่องราวเฉพาะท้านใดท้านหนึ่งเป็นพิเศษ แต่ข้อจำกัดในการศึกษาห้องถินด้วยคนเองของแต่ละคนโดยทั่วไปนั้น คือ การขาดความรู้ในวิธีการที่จะศึกษาประวัติศาสตร์อย่างมีแบบแผนถูกต้อง รวมถึงการไม่รู้วิธีการที่จะเลือกสรรว่าควรจะเริ่มต้นศึกษาเรื่องใดบ้างที่มีความสำคัญ จึงจะเกิดประโยชน์และเป็นรากฐานในการศึกษาต้นๆ ต่อไป ด้วยข้อจำกัดนี้ผู้สอนจึงใน การศึกษาประวัติศาสตร์ห้องถินจึงควรให้รับการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ห้องถินอย่างถูกต้องรวมทั้งการฝึกฝนทักษะในการศึกษาด้วยตนเองเป็นพื้นฐานในการนำความรู้และทักษะนั้นไปใช้ในชีวิประจำวัน ให้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประวัติศาสตร์ห้องถิน คือเรื่องราวของชุมชนห้องถิน ให้ห้องถินหนึ่งโดยเฉพาะ เมื่อเปรียบเทียบกับประวัติศาสตร์ทั่วหมู่บ้าน ประวัติศาสตร์อีสาน ประวัติศาสตร์ล้านนาไทย ประวัติศาสตร์ลพบุรี ก็เป็นประวัติศาสตร์ห้องถินของประวัติศาสตร์ประเทศไทย หรือเมืองอยุธยา ออกไม้อีกรอบต้นหนึ่ง ประวัติศาสตร์ของหมู่บ้าน ประวัติศาสตร์ของคำนึงลักษณะเป็น

ส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์อ้าง Ago และประวัติศาสตร์ของจังหวัดตามลำดับ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นจึงเป็นประวัติศาสตร์ระดับชั้นมูลฐานที่สำคัญ เพราะขุมชนท้องถิ่นเป็นแหล่งซ้อมลับเรื่องต้นที่สะสมมากแห่งหนึ่งในด้านต่าง ๆ ไวนานมเป็นจำนวนมาก ผลไม้มีรวมเอาไว้ในรากฐานที่สำคัญของการศึกษาประวัติศาสตร์ของหลายท้องถิ่นเข้าด้วยกันก็จะเป็นรากฐานที่สำคัญของการศึกษาประวัติศาสตร์ของประเทศไทยได้

การศึกษาประวัติศาสตร์นี้เท่ากับเป็นความพยายามที่จะทำความรู้จักกับคนเอง เพราะประวัติศาสตร์เป็นเรื่องราวเหตุการณ์ทุกห้านานที่เกิดขึ้นและเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะประวัติศาสตร์ท้องถิ่นจะช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้จักคนเองดีขึ้น เกิดความสำนึกรักในสภาพอันแท้จริงของบุคคลและสามารถแสดงทางแนวทาง หรือสร้างความร่วมมือในการจัดบุคคลภายในท้องถิ่นของคนให้ลุล่วงไปได้

การเรียนการสอนประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในสถาบันการฝึกหัดครูก่อนปี พ.ศ. 2524 ส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนสอดแทรกในเนื้อหารายวิชาประวัติศาสตร์ไทย และรายวิชาอื่นที่ใกล้เคียงกันเนื่องจากการกล่าวถึงเรื่องราวเฉพาะของท้องถิ่นนั้นยังไม่มีการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยตรง ต่อมามาตามหลักสูตรการฝึกหัดครูพุทธศักราช 2524 ได้กำหนดข้อข่ายการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นระดับปริญญาตรีไว้ว่า "ให้ศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นสมัยต่าง ๆ รวมทั้งหลักฐานทางประวัติศาสตร์ อิทธิพลของอารยธรรมต่าง ๆ ที่มีต่อท้องถิ่น โดยจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมสมกับท้องถิ่นของสถาบันการศึกษา" (กรมการฝึกหัดครู 2525 : 153)

หลักสูตรสาขาวิชาการฝึกหัดครูจึงมีความมุ่งหมายให้จัดการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวทุกห้านานที่ปรากฏในท้องถิ่นตามความเหมาะสมให้ได้เรียนรู้เพื่อเป็นการปลูกฝังความรัก ความภูมิใจ ความรู้สึกเป็นเจ้าของในมรดกทางประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นและเพื่อการสร้างความเข้าใจในสังคมมนุษย์ ดังที่ปรากฏในจุดมุ่งหมายข้อที่ 9 ว่า "ให้เป็นผู้เห็นคุณค่าในการรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ ส่งเสริมความเข้าใจอันดีในวัฒนธรรมของชนหมู่อื่น และชาติอื่น" (กรมการฝึกหัดครู 2525 : 2)

เพื่อสนับสนุนให้การเรียนการสอนสามารถพัฒนาและส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ในท้องถิ่นกว้างขวางมากขึ้น จึงปรากฏว่าในหลักสูตร เดียวทันให้กำหนดให้มีการเรียนการสอน รายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น เช่น ภูมิศาสตร์ท้องถิ่น ภาษาถิ่น คติชนวิทยา วรรณกรรม ท้องถิ่น ศิลปะท้องถิ่น น้ำยศศิลป์พื้นเมือง และรายวิชาการศึกษา เอกสารและหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น ความพยายามของหลักสูตรช่วยให้การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นมีความหมายเด่นชัดขึ้น ให้หลักฐานทางประวัติศาสตร์หลายด้านที่ปรากฏเกี่ยวกับท้องถิ่นมาประกอบการพิจารณาตามวิธีการทางประวัติศาสตร์จนสามารถสรุปวิเคราะห์ข้อเท็จจริงให้ได้ ความเป็นจริงที่ยอมรับได้มากที่สุด

การจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ท้องถิ่นที่ถูกต้องให้แก่นักศึกษา จะช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจลักษณะธรรมชาติของวิชา คุณค่าความสำคัญของข้อมูลที่จริงและหลักฐาน ตลอดจนวิธีการเรียนที่สร้างทักษะจนสามารถนำไปใช้ได้อย่างแท้จริง ดังที่ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2525 : 95-96) กล่าวไว้ความสำคัญของการศึกษาหลักฐานทางประวัติศาสตร์ไว้ว่า "การสอนประวัติศาสตร์ในประเทศไทยมักจะให้ความสำคัญแก่เนื้อหา วิชาเหลืออย่างเดียว..... แท้จริงทัวร์จะของ การสอนประวัติศาสตร์นี้ใช้ตัวเนื้อหาแต่เป็นเรื่องของหลักฐาน..... และการสอนประวัติศาสตร์ที่ให้ความสำคัญแก่หลักฐานเท่านั้นที่วิชาประวัติศาสตร์จะมีความหมายแก่ผู้เรียนได้จริง ๆ"

การเรียนการสอนประวัติศาสตร์ที่เน้นความสำคัญของหลักฐานเป็นความพยายามที่จะทำความเข้าใจต่อหลักฐาน หัววิธีการต่าง ๆ จนสามารถสรุปวิเคราะห์เป็นเนื้อหาข้อมูลที่จริงขึ้นมาได้ การเรียนการสอนที่มุ่งผูกหัวใจ การใช้วิธีการจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะห้องทามให้ผู้เรียนรู้ว่า เขายังทำอย่างไรกับหลักฐานนั้นจึงจะได้ความรู้อย่างมาก ดังที่ พิมูลศรี วานิสมสิทธิ (2525 : 53) กล่าวถึงบทบาทความรับผิดชอบประการแรกใน การสอนของครุลังค์ศึกษาไว้ว่า "คือการสอนให้นักเรียนรู้วิธีการศึกษา รู้วิธีการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และใช้ความรู้นั้นเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล" การฝึกฝนให้นักศึกษาครุลังค์ศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองให้เจิง เป็นความสำคัญที่ผู้สอนจะต้องพยายามพัฒนาให้เกิดขึ้นให้ได้และอย่างถูกต้อง ดังที่ ซี.พี. อิล

(C.P.Hill 1970 : 31) กล่าวว่า "การสอนที่ถูกต้องจะช่วยให้เกิดสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้" ใน การสอนที่ถูกต้องเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นอกจากผู้สอนจะต้องมีความรู้ในกระบวนการของวิธีการศึกษาแล้ว ยังจะต้องเข้าใจถึงลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา หลักสูตร และวัตถุประสงค์ของการสอนเป็นอย่างดีด้วย จึงจะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ให้สอดคล้องกันได้ทั้งกระบวนการ

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น จึงควรส่งเสริมและสนับสนุนวิธีการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นให้ถูกต้องด้วยการฝึกฝนทักษะ ให้สามารถนำวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมไปใช้ได้โดยเน้นให้เห็นความหมายของคนในท้องถิ่น ในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวที่สุด ผลจากการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นจะทำให้ได้เรียนรู้ถึงโลกทัศน์หรือความคิดของคนนอกเหนือไปจากการเรียนรู้ทางการเมือง หรือพฤติกรรมทางประวัติศาสตร์เท่านั้นซึ่งไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเรื่องราวอนุญาตให้ทุกท่าน เป็นการศึกษาโดยมองจากดีดเพื่อเข้าใจปัจจุบันและเตรียมตัวสำหรับอนาคตอันหมายความจะ

บทบาทของการเป็นครูในปัจจุบันไม่เพียงแต่จะทำหน้าที่สอนในสถาบันการศึกษาเท่านั้น หากแต่ครูจะต้องออกใบมีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาท้องถิ่นด้วย ครูเป็นบุคคลที่ชุมชนท้องถิ่นให้การยอมรับย่องสามารถจะเป็นผู้นำในการเผยแพร่และนำประชาชื่นให้รู้จักและยอมรับคุณค่าของการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของคน และร่วมกิจกรรมสนับสนุนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ บทบาทของครูเช่นนี้ นอกจากจะเป็นการสร้างความรู้ ความภาคภูมิใจของคนในท้องถิ่นแล้วยังนับเป็นการพัฒนาระดับความเจริญของท้องถิ่นอีกด้วยหนึ่งด้วย

วิทยาลัยครูเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาของท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่สำคัญประการหนึ่งคือการส่งเสริม สนับสนุนงานทางด้านวิชาการ การศึกษาทั้งคัวและวิจัย เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการต่อสังคมชุมชน ดังนั้นการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเพื่อให้นักศึกษาครู มีความรู้ และสามารถทำภารกิจการศึกษาประวัติศาสตร์ด้วยตนเองได้ จึงเป็นส่วนหนึ่งของงานที่วิทยาลัยครูจะต้องกระทำ

ข้อจำกัดของการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นนั้น เป็น เพราะเดินไม่มีหลักสูตรที่
แน่นอนสำหรับรายวิชา นั้น การสอนเรื่องของห้องถิ่นจึงต้องสอดแทรกเข้าไปในกิจกรรม
การเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาใกล้เคียง การศึกษาทั้งคัวเกี่ยวกับห้องถิ่นใน
ท้องถิ่นต่าง ๆ ที่ผ่านมาจะเป็นลักษณะงานของนักประวัติศาสตร์สมัยโบราณ หรือผู้ที่มีความ
สนใจจะศึกษาเป็นพิเศษเฉพาะงาน เช่น นักประวัติศาสตร์ นักโบราณคดี และจาก
ประสบการณ์ของผู้สอนประวัติศาสตร์พบว่า นักศึกษาครูให้ความสนใจที่ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
ของตน และอย่างจะเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง ฉะนั้นการกำหนดให้มีรายวิชาประวัติศาสตร์
ท้องถิ่นในหลักสูตร จึงเป็นการกระตุ้นให้สามารถทำการเรียนการสอนให้อย่างสมบูรณ์
ผู้เรียนจะให้ความสนใจต่อการเรียนมากขึ้น เพราะเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษา
มีการวัดและประเมินผลการเรียนรองรับ

เนื่องจากผู้วิจัยทำการสอนวิชาประวัติศาสตร์อยู่ในวิทยาลัยครูเทพศิริ ลพบุรี
อันเป็นจังหวัดที่มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ทั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน
และสหวิทยาลัยศรีอยุธยาที่ประกอบด้วยวิทยาลัยครูที่เปิดทำการสอนในจังหวัดที่มีความสำคัญ
และปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์อยู่มาก ซึ่งสามารถที่จะส่งเสริมให้ทำการศึกษา
ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์
ท้องถิ่นตามหลักสูตรสภากาชาดไทยหัตถศรีอยุธยาไม่ปรากฏมีผู้ใดทำ ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าถ้าให้มีการวิจัย
ถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของนักศึกษาในสหวิทยาลัย
ศรีอยุธยาแล้ว ผลการวิจัยที่ได้จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชา
ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถผลิตนักศึกษาครูให้เกิดความรู้จน
สามารถนำไปศึกษาทั้งคัวคู่หรือเผยแพร่ต่อไปได้ ให้นักศึกษาเกิดเจตคติที่ดีต่อการศึกษา
ทั้งคัวเรื่องราวนี้ในห้องถิ่นของตนและเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ยิ่งกว่านั้น
วิทยาลัยครูซึ่งนอกจากจะทำหน้าที่ผลิตครูประวัติศาสตร์แล้ว ยังจะให้ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง
ทางวิชาการของห้องถิ่น โดยการร่วมรวมหลักฐานต่าง ๆ ของประวัติศาสตร์ท้องถิ่นไว้
เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทั้งคัวประวัติศาสตร์ต่อไป

ท้ายหลักการและเหตุผลความสำคัญของประวัติศาสตร์ท้องถิ่นที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึง
ให้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของ
นักศึกษาในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา"

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชาลัทธิอยุธยาในด้านต่าง ๆ ท่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของวิชา
2. เนื้อหาวิชา
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ
5. การวัดและประเมินผล

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชาลัทธิอยุธยาด้านต่าง ๆ 5 หัวข้อ หัววัตถุประสงค์ หัวเนื้อหาวิชา หัวกิจกรรมการเรียนการสอน หัวสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการและหัวการวัดและประเมินผล
2. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังเรียนหรือเคยเรียนวิชาประวัติศาสตร์มาแล้ว และเป็นนักศึกษาในปีการศึกษา 2529 ในสาขาวิชาลัทธิอยุธยาประกอบหัววิชาลัทธิครู 5 แห่ง คือ วิชาลัทธิรำไพพรรณี วิชาลัทธิครูเทพศิริ วิชาลัทธิครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ วิชาลัทธิครูพราหมณครรช้อยุธยา และวิชาลัทธิครูฉะเชิงเทรา

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นความคิดเห็นที่แท้จริงตรงกับสภาพความเป็นจริงและเชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึงความเชื่อถือหรือความรู้สึกเฉพาะตัวที่แสดงออกต่อภารกิจงานอย่างอิสระ ซึ่งไม่เป็นการผิดหรือถูก แต่เป็นไปในทางเห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

การเรียนการสอน หมายถึงการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนไปในทิศทางที่ต้องการด้านต่าง ๆ คือ ด้านวัฒนธรรม ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านลักษณะการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

วิชาประวัติศาสตร์ห้องถัน หมายถึง รายวิชาประวัติศาสตร์ 412 ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสาขาวิชาฝึกหัดครู พ.ศ.2524

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2529 ในสาขาวิชาลัษณะยุคฯ ซึ่งกำลังเรียนหรือเคยเรียนวิชาประวัติศาสตร์มาแล้ว

สาขาวิชาลัษณะยุคฯ หมายถึง กลุ่มการบริหารสาขาวิชาลัษณะฯ 1 ใน 8 กลุ่มของ กรรมการฝึกหัดครู ซึ่งสาขาวิชาลัษณะยุคฯ ประกอบด้วย วิชาลัษณะฯ 5 แห่ง คือ วิชาลัษณะฯ เทพสุริ วิชาลัษณะฯ ไฟพระนิ วิชาลัษณะฯ เพชรบุรี วิชาลงกรณ์ วิชาลัษณะฯ พระนราธิราษฎร์ วิชาลัษณะฯ เชิงเทรา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยทำการศึกษาหลักสูตรของสาขาวิชาฝึกหัดครู ระดับปริญญาตรี ห้องหลักสูตร 2 ปี และห้องหลักสูตร 4 ปีกับหลักสูตรปริญญาตรีทางสาขาวิชาประวัติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตลอดจนเอกสารคำราบ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ สอดตามความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิวิชาประวัติศาสตร์และ การเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ให้แก่ ผู้รู้ในห้องถัน ศึกษานิเทศก์ ครู อาจารย์และนักศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

2. การสร้างเครื่องมือใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของนักศึกษาในสาขาวิชาลัทธิอยุธยา จำนวน 350 คน เป็นแบบสอบถาม 1 ชุด เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะแบบสอบถาม มี 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ถ้ามีเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลที่เกี่ยวข้องของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check-list)

ตอนที่ 2 ถ้ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ใน 5 ห้านานคือ วัดดูประสิทธิภาพของวิชา เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาการและการวัดและประเมินผล เป็นคำถ้าแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เป็นคำถ้าแบบปลายเปิด(Open Ended Items)

3. การทดลองใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องของแบบสอบถามว่ามีปัจจัยใดที่ไม่ควรแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจริง ได้แก่นักศึกษาที่เรียนวิชาประวัติศาสตร์ในสาขาวิชาลัทธิอยุธยา จำนวน 30 คน และวนิษัทมหาพิจารณ์ปัจจุบัน แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามจนเป็นเครื่องมือที่ใช้ได้

4. การนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังเรียนในสาขาวิชาลัทธิอยุธยา ในปีการศึกษา 2529 จำนวน 350 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือในการวิจัยไปแจกกลุ่มตัวอย่างประชากรและเก็บรวบรวมคืนทั่วทั่วไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติกัน

6.1 แบบสอบถามแบบตรวจคำสอนน้ำม้าหาคำร้อยละ

6.2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประนีกค่าน้ำม้าหาคำนั้นโดยเลขคณิต

และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.3 แบบสอบถามแบบปลายเปิดน้ำม้าคำความดีแล้วเรียงลำดับ

7. สูตรที่ใช้ในการหาคำสดติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

$$7.1 \text{ สูตร หาคำร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำสอนทั้งหมด}}{\text{จำนวนผู้สอนทั้งหมด}} \times 100$$

$$7.2 \text{ สูตร หาค่านั้นโดยเลขคณิต } \bar{x} = \frac{\sum f X}{N}$$

\bar{x} = ค่าเฉลี่ยของคะแนนหรือมัชณิตเลขคณิต

f = ค่าความถี่ของคะแนน

N = จำนวนผู้สอนทั้งหมด

X = น้ำหนักของคำสอนคิดเป็น 5,4,3,2,1

$\sum f X$ = ผลรวมของน้ำหนักคะแนนคูณกับความถี่

(ประคง กรรณสูต 2520 : 41)

ค่าน้ำหนักให้จากการแปลความตั้งใจ

5 แปลความจาก เห็นทั่วไปมากที่สุด

4 แปลความจาก เห็นทั่วไป

3 แปลความจาก เห็นทั่วไปกลาง

2 แปลความจาก เห็นทั่วไปน้อย

1 แปลความจาก เห็นทั่วไปน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้ถือเกณฑ์ดังนี้

4.56 - 5.00 หมายความว่า เท็นด้วยมากที่สุดว่าควรปฏิบัติเช่นที่ระบุหรือ
ควรมีลักษณะเช่นที่ระบุ

3.56 - 4.55 หมายความว่า เท็นด้วยมากว่าควรปฏิบัติเช่นที่ระบุหรือควร
มีลักษณะเช่นที่ระบุ

2.56 - 3.55 หมายความว่า เท็นด้วยปานกลางว่าควรปฏิบัติเช่นที่ระบุ
หรือควรมีลักษณะเช่นที่ระบุ

1.56 - 2.55 หมายความว่า เท็นด้วยน้อยกว่าควรปฏิบัติเช่นที่ระบุหรือควรมี
ลักษณะเช่นที่ระบุ

1.00 - 1.55 หมายความว่า เท็นด้วยน้อยที่สุดว่าควรปฏิบัติเช่นที่ระบุหรือ
ควรมีลักษณะเช่นที่ระบุ

7.3 สูตร การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f X^2}{N} - \left(\frac{\sum f X}{N} \right)^2}$$

S.D. = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum f X^2$ = ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของคะแนน

$\sum f X$ = ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน

N = จำนวนผู้ตอบทั้งหมด

(ประกอบ กรรณสูตร 2520 : 51)

8. การนำเสนอข้อมูล สรุปผลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง
และอินบายน้ำหน้า

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับกรรมการฝึกหัดครูในการปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหา
กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์
ท้องถิ่น

2. เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องหลักสูตรและความต้องการในการศึกษาทันควร
3. เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาครูในการที่จะได้แนวทางในการศึกษาทันควร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเมื่อออกไปเป็นครู
4. เป็นประโยชน์ต่อวิทยาลัยครูหรือหน่วยงานในท้องถิ่นในการศึกษาทันควร เรื่องราวของท้องถิ่นให้ลึกซึ้งกว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย